

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 878

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 21 decembrie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
		HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		
49.	2	Decizia nr. 1.007 din 27 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății	8–11	
50.	2	ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
51.	2	90. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, precum și pentru modificarea art. II din Legea nr. 115/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator	12–13	
		94. — Ordonanță de urgență pentru completarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2009 privind unele măsuri în vederea implementării programului „Prima casă” și adoptarea unor măsuri în vederea îmbunătățirii condițiilor de derulare a programului „Prima casă”	13–14	
		DECRETE		
902.	3	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
		Decizia nr. 816 din 4 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373 ¹ alin. 2 teza întâi și a doua și alin. 5 din Codul de procedură civilă		4–5
		Decizia nr. 879 din 23 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) și art. 2 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și a celor ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor		6–7
		DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		
		539. — Decizie privind eliberarea doamnei Natalia Elena Intotero din funcția de secretar de stat la Departamentul pentru Românii de Pretutindenți	15	
		540. — Decizie pentru exercitarea atribuțiilor de secretar de stat la Departamentul pentru Românii de Pretutindenți	15	

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 48/2012 pentru aprobarea componentei nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților

În temeiul art. 40 alin. (4) și al art. 42 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 48/2012 pentru aprobarea componentei nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 20 decembrie 2012, se modifică după cum urmează:

— domnul deputat Florin Iordache, aparținând Grupului parlamentar PSD, trece de la Comisia juridică, de disciplină și imunități la Comisia pentru muncă și protecție socială;

— domnul deputat Victor Roman, aparținând Grupului parlamentar PSD, trece de la Comisia pentru muncă și protecție socială la Comisia juridică, de disciplină și imunități.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 21 decembrie 2012, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 21 decembrie 2012.
Nr. 49.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind validarea unui mandat de deputat ales la data de 9 decembrie 2012

În temeiul art. 10 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se validează mandatul de deputat al domnului Poporului — Dan Diaconescu, ales la data de 9 decembrie 2012 în Condurățeanu Andrei-Răzvan, candidat din partea Partidului Circumscripția electorală nr. 14 Constanța, Colegiul uninominal nr. 3.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 21 decembrie 2012.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 21 decembrie 2012.
Nr. 50.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind validarea unui mandat de deputat ales la data 9 decembrie 2012

În temeiul art. 10 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se validează mandatul de deputat al domnului Partidul Național Liberal, ales la data de 9 decembrie 2012 în Roman Petre, candidat din partea Uniunii Social Liberale, Circumscripția electorală nr. 8 Brașov, Colegiul uninominal nr. 8.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 21 decembrie 2012.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 21 decembrie 2012.
Nr. 51.

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru numirea Guvernului României

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,
având în vedere Hotărârea Parlamentului României nr. 45/2012 pentru acordarea încrederii Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se numește Guvernul României, în următoarea componență:

1. Victor-Viorel Ponta — prim-ministru
2. Nicolae-Liviu Dragnea — viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice
3. Daniel Chițoiu — viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice
4. Gabriel Oprea — viceprim-ministru
5. Daniel Constantin — ministrul agriculturii și dezvoltării rurale
6. Titus Corlățean — ministrul afacerilor externe
7. Radu Stroe — ministrul afacerilor interne
8. Mircea Dușa — ministrul apărării naționale
9. Mona-Maria Pivniceru — ministrul justiției
10. Rovana Plumb — ministrul mediului și schimbărilor climatice
11. Varujan Vosganian — ministrul economiei
12. Dan Nica — ministrul pentru societatea informațională
13. Gheorghe-Eugen Nicolăescu — ministrul sănătății
14. Remus Pricopie — ministrul educației naționale
15. Mariana Câmpeanu — ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice
16. Eugen Orlando Teodorovici — ministrul fondurilor europene
17. Relu Fenechiu — ministrul transporturilor
18. Daniel-Constantin Barbu — ministrul culturii
19. Nicolae Băncioiu — ministrul tineretului și sportului
20. Liviu Voinea — ministrul delegat pentru buget
21. Lucia Ana Varga — ministrul delegat pentru ape, păduri și piscicultură
22. Dan-Coman Șova — ministrul delegat pentru proiecte de infrastructură de interes național și investiții străine
23. Maria Grapini — ministrul delegat pentru întreprinderi mici și mijlocii, mediul de afaceri și turism
24. Constantin Niță — ministrul delegat pentru energie
25. Mihnea Cosmin Costoiu — ministrul delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică
26. Mihai Alexandru Voicu — ministrul delegat pentru relația cu Parlamentul
27. Cristian David — ministrul delegat pentru românii de pretutindeni
28. Adriana Doina Pană — ministrul delegat pentru dialog social

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 21 decembrie 2012.
Nr. 902.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 816**

din 4 octombrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ alin. 2 teza întâi și a doua și alin. 5 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 373¹ alin. 2 teza întâi și a doua din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marian Teodorescu și Mariana Teodorescu în Dosarul nr. 21.240/280/2011 al Tribunalului Argeș — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 391D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorii excepției de neconstituționalitate au depus la dosar un înscris prin care au formulat o cerere de renunțare la judecarea acesteia.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a cererii de renunțare la judecată.

Deliberând, Curtea respinge cererea, întrucât excepția de neconstituționalitate este de ordine publică, iar, potrivit art. 55 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, instanța de contencios constituțional, legal sesizată, procedează la examinarea constituționalității, nefiind aplicabile dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la stingerea procesului.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 ianuarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 21.240/280/2011, **Tribunalul Argeș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ alin. 2 teza întâi și a doua din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Marian Teodorescu și Mariana Teodorescu cu prilejul judecării unei cauze având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei încheieri prin care a fost admisă cererea de încuviințare a executării silite.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispoziția legală criticată, în temeiul căreia încheierea de încuviințare a executării silite se pronunță în camera de consiliu fără citarea părților și care nu poate fi supusă vreunei căi de atac, este neconstituțională, întrucât prin

încuviințarea executării creditorul capătă un drept potrivit, respectiv de a iniția formalități de executare silită a patrimoniului debitorului în condițiile în care procedura finalizată cu pronunțarea încheierii de încuviințare are un caracter contencios. Într-o atare situație debitorul trebuie să aibă accesul la exercițiul dreptului la apărare în urma citării la termenul de judecată în care se discută temeinicia cererii de încuviințare a executării. Dreptul la un proces echitabil nu se poate imagina în lipsa unei căi de atac.

Tribunalul Argeș — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, iar prevederea legală criticată nu încalcă dispozițiile constituționale invocate. Mai arată că, deși părțile nu sunt citate în cadrul procedurii de încuviințare a executării silite, debitorul are posibilitatea de a se apăra pe calea contestației la executare, având astfel și acces la o instanță și putând să-și exercite dreptul la apărare, iar pe de altă parte, prin această procedură nu se soluționează fondul litigiului. Instanța mai face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului face precizarea că își menține punctul de vedere anterior exprimat, și care a fost reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 831 din 23 iunie 2011, nr. 812 din 3 iunie 2010 sau nr. 211 din 28 februarie 2008 și altele.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile art. 373¹ alin. 2 teza întâi și a doua din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: *„Instanța de executare încuviințează executarea silită a obligației stabilite prin titlul executoriu, printr-o singură încheiere dată în camera de consiliu, fără citarea părților, în termen de cel mult 7 zile de la înregistrarea cererii de încuviințare a executării silite.”*

În realitate, din analiza motivării autorului excepției de neconstituționalitate rezultă că excepția vizează și alin. 5 al art. 373¹, care are următorul cuprins: *„Încheierea prin care instanța admite cererea de încuviințare a executării silite nu este supusă niciunei căi de atac. Încheierea prin care se respinge cererea de încuviințare a executării silite poate fi atacată cu*

recurs numai de către creditor, în termen de 5 zile de la comunicare.”

În consecință, prin prezenta decizie, Curtea urmează a se pronunța asupra constituționalității art. 373¹ alin. 2 teza întâi și a doua și alin. 5 din Codul de procedură civilă.

Se apreciază că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție ale art. 20 privind tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 373¹ alin. 2 teza întâi și a doua și alin. 5 din Codul de procedură civilă, spre exemplu prin Decizia nr. 384 din 26 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 14 iunie 2012, Decizia nr. 1.311 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 901 din 20 decembrie 2011, și prin Decizia nr. 1.063 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 763 din 28 octombrie 2011.

Curtea, cu acele prilejuri, a reținut că executarea silită se va efectua, potrivit art. 372 din Codul de procedură civilă, numai în baza unui titlu executoriu (în temeiul unei hotărâri judecătorești ori al unui alt înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu). Potrivit art. 373¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă, obligația stabilită prin hotărârea unei instanțe sau printr-un alt titlu se aduce la îndeplinire de bunăvoie, iar potrivit alin. 2 al aceluiași articol, în cazul în care debitorul nu execută de bunăvoie obligația sa, aceasta se aduce la îndeplinire prin executare silită, potrivit dispozițiilor din cartea a V-a — *Despre executarea silită* din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, debitorul nu poate invoca faptul că nu are cunoștință de existența pe rolul instanței a unei cereri de încuviințare a executării silite câtă vreme avea obligația executării de bunăvoie a obligației stabilite prin respectivul titlu executoriu.

Pe de altă parte, încuviințarea executării silite nu presupune efectuarea altor acte procedurale și care ar necesita înștiințarea părților în vederea apărării.

Prevederile art. 373¹ din Codul de procedură civilă în integralitatea lor și, mai ales, prevederile art. 373¹ alin. 2, criticate în cauza de față, nu pot fi interpretate și aplicate în mod izolat, ci numai coroborate cu celelalte dispoziții procedurale privind executarea silită, așa încât Curtea constată că nu sunt

încălcate dispozițiile art. 24 din Constituția României privind dreptul la apărare.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate referitoare la faptul că încheierea prin care instanța admite cererea de încuviințare a executării silite nu este supusă niciunei căi de atac, instanța de contencios constituțional a reținut în jurisprudența sa că dispozițiile legale criticate instituie reguli speciale de procedură privind exercitarea căilor de atac. Rațiunea pentru care legiuitorul a înlăturat calea de atac împotriva încheierii de încuviințare a cererii de executare silită este aceea a celerității ce se justifică în această etapă procesuală. Astfel, creditorul este lipsit de interes să atace o hotărâre prin care i s-a admis cererea, iar debitorul are posibilitatea de a-și apăra drepturile, în raport cu orice incident de executare silită, pe calea contestației la executare, care este o procedură contencioasă, în cadrul căreia se administrează probe cu respectarea principiului contradictorialității ce guvernează procesul civil.

Or, Curtea reține că procedura încuviințării executării silite este o procedură necontencioasă, în cadrul căreia instanța de executare competentă verifică doar îndeplinirea condițiilor de admisibilitate prevăzute de art. 373¹ din Codul de procedură civilă, fiind guvernată de regulile prevăzute de art. 331 și următoarele din Codul de procedură civilă.

Prevederile art. 373¹ din Codul de procedură civilă în integralitatea lor nu pot fi interpretate și aplicate în mod izolat, ci numai coroborate cu celelalte dispoziții procedurale privind executarea silită, astfel că, în cazul încuviințării executării silite, debitorul are dreptul să formuleze contestație la executare, în condițiile art. 399 și următoarele din Codul de procedură civilă, unde își poate formula toate apărărilor pe care înțelege să se sprijine, astfel încât și din această perspectivă dreptul la apărare nu este încălcat.

Cu privire la încheierea de respingere a cererii de încuviințare a executării silite, nu există interesul debitorului de a ataca o asemenea hotărâre și de aceea nici nu a fost prevăzută pentru el calea de atac a recursului. În schimb, creditorul are posibilitatea de a-și apăra drepturile prin exercitarea căii de atac a recursului, posibilitate pe care în domeniul executării silite debitorul o are asigurată prin dreptul de a formula contestații împotriva oricărui act de executare.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 373¹ alin. 2 teza întâi și a doua și alin. 5 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marian Teodorescu și Mariana Teodorescu în Dosarul nr. 21.240/280/2011 al Tribunalului Argeș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 879*)

din 23 octombrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) și art. 2 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și a celor ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) și art. 2 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și a celor ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Tinca Oprea în Dosarul nr. 7.649/105/2011 al Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.195D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 687/2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 iunie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 7.649/105/2011, **Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) și art. 2 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și a celor ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor**, excepție ridicată de Tinca Oprea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că pensia, dar și drepturile privind quantumul acesteia, stabilite printr-o hotărâre judecătorească, reprezintă, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, concepte asimilate bunurilor mobile. Recalcularea pensiei, prin reducerea substanțială a pensiilor ocupaționale, chiar dacă operează pentru viitor, constituie o încălcare a dreptului de proprietate ce are semnificația expropriării. Dispozițiile de lege criticate au semnificația nerecunoașterii de către stat a principiilor prevăzute anterior, care au stat la baza calculării

pensiilor ocupaționale, ceea ce afectează stabilitatea circuitului civil și aduce atingere drepturilor câștigate. Totodată, sunt invocate și prevederile art. 53 din Constituție.

Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Reglementările invocate instituie același tratament pentru toate persoanele aflate în aceeași situație juridică, neîncălcând prevederile constituționale ale art. 4 alin. (2) și ale art. 16 alin. (1). În continuare, apreciază că pensiile de serviciu sunt compuse din două elemente — partea contributivă și un supliment din partea statului care, prin adunarea cu pensia contributivă, să reflecte quantumul pensiei de serviciu stabilit prin legea specială. Partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată în noțiunea de „bun”, ea reprezintă un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația expropriării.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Făcând referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale, apreciază că nu poate fi reținută critica potrivit căreia sunt încălcate dispozițiile art. 4, art. 16, art. 20, art. 44 alin. (1), art. 47 alin. (2) și art. 53 din Constituție. În final, face referire la Decizia de inadmisibilitate pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauzele conexe *Frimu și alții împotriva României*.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, art. 3, art. 10 și art. 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 lit. c) și art. 2 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, și a celor ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, ordonanță de urgență publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 30 iunie 2011.

*) A se vedea opinia separată de la Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010.

Dispozițiile art. 1 lit. c) și art. 2 din Legea nr. 119/2010 au următorul conținut:

— Art. 1 lit. c): „Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele categorii de pensii, stabilite pe baza legislației anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare: [...]”

c) pensiile de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea;”

— Art. 2: „(1) Pensiile de serviciu anticipate și anticipate parțiale dintre cele prevăzute la art. 1 devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pensiile anticipate de serviciu dintre cele prevăzute la art. 1 lit. c) și f) devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pensiile de invaliditate și pensiile de urmaș dintre cele prevăzute la art. 1 devin pensii de invaliditate, respectiv pensii de urmaș, în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Pensiile de serviciu, altele decât cele menționate la alin. (1)—(3), dintre cele prevăzute la art. 1, devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autoarea excepției invocă prevederile constituționale ale art. 4 referitor la egalitatea între cetățeni, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 47 alin. (2) referitor la dreptul la pensie al cetățenilor și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, sunt invocate prevederile Protocolului nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că toate criticile autoarei excepției pornesc de la premisa încălcării dreptului la pensie văzut din perspectiva unui „bun”. Față de critici asemănătoare celor arătate, Curtea reține că s-a mai pronunțat cu prilejul controlului a priori asupra Legii privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor. Astfel, prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, ale cărei considerente de principiu sunt valabile și în prezenta cauză, a statuat, cu privire la regimul special al pensiilor de serviciu, că acestea sunt compuse din două elemente, indiferent de modul

de calcul specific stabilit de prevederile legilor speciale, și anume: pensia contributivă și un supliment din partea statului, care, prin adunarea cu pensia contributivă, să reflecte cuantumul pensiei de serviciu stabilit în legea specială. Partea contributivă a pensiei de serviciu se suportă din bugetul asigurărilor sociale de stat, pe când partea care depășește acest cuantum se suportă din bugetul de stat. S-a arătat, de asemenea, că acordarea acestui supliment a urmărit instituirea unui regim special, compensatoriu pentru anumite categorii socioprofesionale supuse unui statut special. Această compensație, neavând ca temei contribuția la sistemul de asigurări sociale, ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu se subsumează dreptului constituțional la pensie, ca element constitutiv al acestuia. Prin urmare, partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de „bun”, reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația expropriării.

În ceea ce privește invocarea încălcării art. 53 din Legea fundamentală, prin aceeași decizie, Curtea a statuat că invocarea acestor dispoziții constituționale este lipsită de relevanță, întrucât dreptul la pensie este reglementat în sistemul general de pensionare, neexistând un drept constituțional la pensie specială, deci la suplimentul financiar acordat de stat.

De altfel, Curtea s-a mai pronunțat de nenumărate ori asupra dispozițiilor de lege criticate, statuând că acestea sunt constituționale. Exemple în acest sens sunt: Decizia nr. 687 din 28 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 13 august 2012, Decizia nr. 214 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 31 mai 2012, Decizia nr. 486 din 10 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 8 august 2012, și Decizia nr. 704 din 5 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 9 august 2012.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie, atât considerentele, cât și soluția acestor decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) și art. 2 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și a celor ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Tinca Oprea în Dosarul nr. 7.649/105/2011 al Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.007

din 27 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionita Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, excepție ridicată de Societatea Comercială Labormed Pharma — S.A., cu sediul în București, în Dosarul nr. 3.033/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.329D/2012.

La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, avocații Valeriu Stoica și Bogdan Dragoș și, pentru partea Casa Națională de Asigurări de Sănătate, consilierul juridic Anca Raiciu.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.333D/2012, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, excepție ridicată de Societatea Comercială Ozone Laboratories Pharma — S.A., cu sediul în București, în Dosarul nr. 3.034/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, avocații Valeriu Stoica și Bogdan Dragoș și, pentru partea Casa Națională de Asigurări de Sănătate, consilierul juridic Anca Raiciu.

Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor.

Reprezentanții părților și cel al Ministerului Public arată că sunt de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.333D/2012 la Dosarul nr. 1.329D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentanților părților.

Reprezentantul autoarelor excepției de neconstituționalitate, avocat Valeriu Stoica, susține că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 sunt neconstituționale întrucât contravin art. 16, art. 34, art. 44, art. 56 și art. 115 alin. (4) și (6) din Constituția României. În acest sens arată că în bugetul asigurărilor sociale de stat este prevăzută o anumită sumă care este folosită pentru compensarea unor medicamente, buget care este, în fiecare an, depășit, creându-se un deficit al acestui buget, iar pentru acoperirea acestui deficit s-a instituit un mecanism de impunere a unei taxe, denumită clawback, fiind

singura taxă stabilită în funcție de necesitatea acoperirii deficitului bugetar și singurul criteriu avut în vedere pentru instituirea sa.

De asemenea, susține că nu toți producătorii de medicamente participă la programele naționale de sănătate, creându-se astfel o discriminare, iar taxa de clawback se aplică, pe lângă alte taxe, și asupra taxei pe valoarea adăugată, ceea ce este contrar prevederilor constituționale.

Totodată, arată că sunt încălcate prevederile referitoare la adoptarea ordonanțelor de urgență, întrucât nu a existat o situație extraordinară, obiectivă și cuantificabilă, independentă de voința legiuitorului, nearătându-se care sunt elementele componente, depășindu-se și sfera în care Guvernul poate interveni.

În final, susține că, prin modul în care este concepută și reglementată această taxă, se încalcă dreptul de proprietate, întrucât se ajunge ca taxele să reprezinte aproximativ 47% din cifra de afaceri, ceea ce conduce la eliminarea agentului economic de pe piață, cu evidente efecte negative și asupra pacientului. Ca atare, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, arătând că modalitatea de stabilire a contribuției clawback a mai făcut obiectul excepției de neconstituționalitate, sens în care este Decizia Curții Constituționale nr. 548 din 24 mai 2012.

De asemenea, susține că în prevederile art. 3 și art. 3¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 sunt cuprinse anumite valori, respectiv valori individuale pentru cei care nu participă la programele naționale de sănătate, precum și valori individuale variabile, adaptabile la fiecare plătitor de contribuție sau participant la programele naționale de sănătate.

În continuare, arată că intervenția legislativă pe calea ordonanței de urgență a fost determinată de un interes public general, pentru asigurarea accesului neîntrerupt al populației la medicamente, având în vedere considerații de ordin financiar — criza la nivel național și european și nevoia de a determina anumite surse de finanțare.

Reprezentantul Ministerului Public arată că, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate extrinsecă, urgența reglementării rezultă din expunerea de motive, nefiind încălcate prevederile constituționale invocate în susținerea acesteia.

Referitor la pretinsa încălcare a art. 16, art. 34 și art. 44 din Constituție, apreciază că dispozițiile legale sunt constituționale în raport cu acestea.

În ceea ce privește critica referitoare la neconstituționalitatea aplicării „unui impozit la impozit”, raportată la dispozițiile art. 56 alin. (2) din Constituție, apreciază că aceasta este întemeiată. Astfel, prevederile criticate sunt constituționale în măsura în care se interpretează în sensul că procentul „p” se aplică asupra valorii consumului de medicamente suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății, aferent vânzării fiecărui plătitor de contribuție, fără ca prețul medicamentelor vândute să includă și taxa pe valoarea adăugată. De asemenea, arată că acest aspect a fost rezolvat prin adoptarea Ordonanței Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 20 iunie și 4 septembrie 2012, pronunțate în dosarele nr. 3.033/2/2012 și nr. 3.034/2/2012, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății**, excepție ridicată de Societatea Comercială Labormed Pharma — S.A., cu sediul în București, și de Societatea Comercială Ozone Laboratories Pharma — S.A., cu sediul în București, în cauze având ca obiect soluționarea cererilor de anulare a unor notificări comunicate în temeiul art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarele acesteia susțin, în esență, următoarele:

1. Dispozițiile art. 1 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 impun în mod nediferențiat tuturor contribuabililor vizați de acest act normativ obligația de a plăti o taxă calculată asupra unei valori — consumul total de medicamente — care include, între altele, și consumul de medicamente din cadrul unor programe naționale la care respectivii contribuabili nu participă în nicio modalitate, ceea ce contravine art. 16 alin. (1) din Constituție, precum și principiului justei așezări a sarcinilor fiscale.

Din prevederile criticate rezultă că taxa de clawback se datorează pentru consumul total de medicamente, generat atât de consumul de medicamente cuprinse în programele naționale de sănătate, cât și de consumul de medicamente care nu formează obiectul unor astfel de programe.

2. Taxa de clawback se constituie într-o taxă aplicabilă, între altele, asupra unei alte taxe, respectiv taxa pe valoarea adăugată. Astfel, prin intermediul taxei instituite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 se ajunge la suprataxarea unei valori care are „statut de sumă colectată” cu titlu de taxă pe valoarea adăugată — mai exact la suprataxarea acelei părți a nivelului consumului avut în vedere de art. 1 din aceeași ordonanță de urgență, care este reprezentată de sumele înregistrate cu titlu de taxă pe valoarea adăugată. Or, această împrejurare este contrară principiului justei așezări a sarcinilor fiscale instituit de art. 56 alin. (2) din Constituție, care trebuie interpretat în sensul că un contribuabil poate fi obligat să suporte numai sarcini fiscale aferente propriei activități ori unor beneficii proprii.

3. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 este contrară art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, deoarece, în cazul de față, situația extraordinară și urgența sunt doar proclamate în preambulul ordonanței de urgență, fără a fi motivate și fără a fi precizat vreun element cuantificabil, obiectiv, prin care să se demonstreze felul în care ar fi perturbată funcționarea sistemului de sănătate prin neemiterea acestei ordonanțe, neprecizându-se nici de ce o asemenea reglementare este urgentă și nu poate fi amânată.

Totodată, se arată că, prin obiectul de reglementare, ordonanța de urgență criticată afectează „regimul juridic al îndatoririlor constituționale”, respectiv al așezării juste a sarcinilor fiscale.

4. Se mai susține că sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 34 și art. 44 alin. (1) și (2), sens în care arată că obligația de plată a contribuției stabilită prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011, respectiv „așa-numita taxă de clawback”, este o ingerință în dreptul la respectarea bunurilor în sensul art. 1 paragraful 2 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, stabilind o măsură nelegală și disproporționată. Cadrul legislativ a avut carențe încă de la începutul instituirii acestei taxe, respectiv incoerența autorităților sau comunicarea defectuoasă a informațiilor referitoare la quantumul acestei taxe de către

Casa Națională de Asigurări de Sănătate către plătitorii taxei de clawback.

Modul în care Casa Națională de Asigurări de Sănătate a interpretat legislația este total imprevizibil, iar notificările atacate prin cererea introductivă conțin elemente eronate, a căror posibilitate de verificare concretă nu se află la dispoziția contribuabililor.

Or, prin reglementarea care impune o sarcină disproporționată, statul provoacă sau impune retragerea medicamentelor din listele de compensare sau retragerea unor producători de pe piață, încălcându-se și dreptul la ocrotirea sănătății.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, exprimându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate ridicate, arată următoarele:

1. În Dosarul nr. 1.329D/2012:

— în ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor constituționale ale art. 115 alin. (4) și (6), consideră că aceasta este neîntemeiată, întrucât intervenția legislativă sub forma adoptării unei ordonanțe de urgență este justificată, fiind determinată de necesitatea satisfacerii unui interes public, constând în asigurarea accesului neîntrerupt al populației la medicamente, neadoptarea unor măsuri în procedură de urgență fiind de natură să conducă la imposibilitatea desfășurării corespunzătoare a activităților din domeniul sanitar;

— în ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 16 alin. (1) din Constituție, aceasta este întemeiată, având în vedere că, așa cum reiese din mecanismul de calcul al contribuției instituite de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011, procentul de contribuție datorat este identic pentru toți contribuabilii, deși aceștia se regăsesc în situații diferite, în sensul că nu toți producătorii de medicamente participă la programele naționale de sănătate;

— referitor la pretinsa încălcare a prevederilor art. 56 alin. (2) din Constituție, apreciază că se susține argumentul autoarei excepției de neconstituționalitate, în sensul că taxa de clawback se constituie într-o taxă aplicabilă, printre altele, asupra unei altei taxe, și anume celei pe valoarea adăugată.

2. În Dosarul nr. 1.333D/2012:

— excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere situațiile de urgență care au determinat adoptarea actului normativ, astfel cum acestea sunt prevăzute în partea introductivă a ordonanței de urgență criticate, precum și faptul că modalitatea de reglementare a mecanismului de impunere și colectare a contribuției și consecințele neexecutării obligațiilor nu sunt de natură să aducă atingere prevederilor invocate în susținerea excepției;

— cu privire la pretinsa încălcare a prevederilor art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, se consideră că este neîntemeiată, întrucât intervenția legislativă sub forma adoptării unei ordonanțe de urgență este justificată, fiind determinată de necesitatea satisfacerii unui interes public constând în asigurarea accesului neîntrerupt al populației la medicamente, neadoptarea unor măsuri în procedură de urgență fiind de natură să conducă la imposibilitatea desfășurării corespunzătoare a activităților din domeniul sanitar;

— în ceea ce privește pretinsa încălcare a prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, se constată că în art. 3 din ordonanța de urgență se menționează faptul că această contribuție trimestrială se calculează prin aplicarea unui procent „p” asupra valorii consumului de medicamente suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății, consum aferent vânzării fiecărui plătitor de contribuție. Prin urmare, se realizează o diferențiere între plătitorii de taxă prin raportare la vânzările fiecărui plătitor.

De altfel, în art. 3¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 este menționată formula prin care se calculează contribuția trimestrială (Ctd) datorată de fiecare plătitor, fiind indicate criteriile care diferențiază plătitorii între ei;

— referitor la pretinsa încălcare a prevederilor art. 56 alin. (2) din Constituție, se apreciază că acestea nu sunt încălcate.

Formula de calcul a contribuției trimestriale (Ctd) datorată de fiecare plătitor este indicată în art. 31, și nu în art. 3 alin. (1); or, calculul contribuției trimestriale (Ctd) datorate de fiecare plătitor are în vedere valoarea vânzării individuale de medicamente aferente acestuia, și nu valoarea consumului de medicamente comercializate de un plătitor. Prin urmare, ceea ce prezintă relevanță la calcularea taxei este valoarea la care acesta a vândut aceste medicamente.

Totodată, așa cum rezultă din art. 31 alin. (5), prin valoarea vânzării, în sensul alin. (1)—(3), se înțelege valoarea medicamentelor suportate, potrivit legii, din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății, care include și taxa pe valoarea adăugată. Calcularea taxei prevăzute de ordonanța de urgență prin raportare la valoarea vânzării cu includerea taxei pe valoarea adăugată are în vedere scopul diferit pentru care sunt încasate cele două contribuții.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, notele scrise depuse, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 680 din 26 septembrie 2011.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) care dispun că „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*”, ale art. 34 privind dreptul la ocrotirea sănătății, ale art. 44 alin. (1) și (2) referitoare la ocrotirea și garantarea dreptului de proprietate, ale art. 56 alin. (2) potrivit cărora „*Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale*” și ale art. 115 alin. (4) și (6) privind regimul ordonanțelor de urgență. De asemenea, sunt menționate dispozițiile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind interzicerea discriminării, precum și ale art. 1 paragraful 2 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenție, referitor la protecția proprietății.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate extrinsecă, Curtea reține că, astfel cum reiese din expunerea de motive, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 a fost adoptată:

— ca urmare a consumului ridicat de medicamente care a condus la depășirea plafonului alocat și pentru asigurarea unui acces neîntrerupt al populației la medicamentele cu și fără contribuție personală acordate în ambulatoriu, în cadrul programelor naționale de sănătate;

— ținând cont de necesitatea implementării unui sistem de contribuție sustenabil pentru suplimentarea în continuare a surselor de finanțare a sistemului public de sănătate în regim de urgență, în vederea asigurării asistenței medicale a populației, și de faptul că neadoptarea unor măsuri imediate ar

conduce la imposibilitatea organizării corespunzătoare a activităților din domeniul sanitar și la imposibilitatea îmbunătățirii condițiilor de desfășurare a acestora.

Or, amânarea adoptării acestor măsuri imediate ar avea consecințe negative în ceea ce privește calitatea serviciilor medicale, prin lipsa resurselor financiare necesare asigurării asistenței medicale pentru un număr important de pacienți.

De asemenea, ordonanța a fost adoptată și în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, cu impact direct asupra asigurării asistenței medicale a populației, prin suplimentarea surselor de finanțare a sistemului public de sănătate. Ca atare, critica de neconstituționalitate nu poate fi reținută.

II. Din motivarea excepției de neconstituționalitate, precum și din considerentele încheierilor de sesizare, Curtea constată că, în fapt, criticile autoarelor excepției de neconstituționalitate privesc, în principal, modul de interpretare și aplicare a prevederilor art. 1 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011.

1. Din economia dispozițiilor criticate, Curtea observă că sfera subiecților cărora le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 este stabilită prin dispozițiile art. 1, care stipulează că: „*Deținătorii autorizațiilor de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții legali ai acestora au obligația de a plăti trimestrial pentru medicamentele incluse în programele naționale de sănătate, precum și pentru medicamentele cu sau fără contribuție personală, folosite în tratamentul ambulatoriu pe bază de prescripție medicală prin farmaciile cu circuit deschis, în tratamentul spitalicesc și pentru medicamentele utilizate în cadrul serviciilor medicale acordate prin centrele de dializă, suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății, o contribuție trimestrială calculată conform prezentei ordonanțe de urgență.*”

Aceste prevederi nu definesc *in terminis* noțiunea de **deținători ai autorizațiilor de punere pe piață a medicamentelor**, astfel încât au acces la obținerea acestei autorizații toate persoanele juridice care au în obiectul lor de activitate comerțIALIZAREA medicamentelor. Întră, desigur, în această categorie și producătorii de medicamente.

Curtea observă că ordonanța de urgență nu limitează sfera acestor subiecți la persoanele juridice române, deoarece, potrivit art. 4 alin. (1) din aceasta, „*în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, deținătorii autorizațiilor de punere pe piață a medicamentelor, care nu sunt persoane juridice române, au obligația să depună la Casa Națională de Asigurări de Sănătate datele de identificare ale reprezentanților legali care vor duce la îndeplinire obligațiile legale prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, precum și lista medicamentelor pentru care se datorează contribuția trimestrială*”.

2. În ceea ce privește sfera de cuprindere a medicamentelor pentru care se datorează plata contribuției trimestriale, este de subliniat că toți deținătorii autorizațiilor de punere pe piață a medicamentelor (indiferent că sunt persoane juridice române sau reprezentanți ai persoanelor juridice străine) au obligația de a depune la Casa Națională de Asigurări de Sănătate în termen de 30 de zile „*lista medicamentelor pentru care se datorează contribuția trimestrială*”, potrivit art. 4 alin. (1) și (2).

Din analiza prevederilor art. 1, Curtea reține că sfera de cuprindere a medicamentelor pentru care se datorează plata contribuției trimestriale este destul de largă, mergând de la:

- a) medicamentele incluse în programele naționale de sănătate, precum și
- b) medicamentele cu sau fără contribuție personală, folosite în:
 - tratamentul ambulatoriu pe bază de prescripție medicală prin farmaciile cu circuit deschis;
 - în tratamentul spitalicesc;

c) medicamentele utilizate în cadrul serviciilor medicale acordate prin centrele de dializă.

Curtea observă însă că obligativitatea plății contribuției trimestriale este dată de faptul că, astfel cum reiese din ordonanța de urgență criticată, contravaloarea acestor medicamente este suportată din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății. Ca atare, numai comercianții care pun pe piață respectivelor medicamente **a căror contravaloare este suportată din sursa mai sus arătată** sunt obligați la plata acestei contribuții, potrivit prevederilor art. 4 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011, care îi obligă pe aceștia să depună la Casa Națională de Asigurări de Sănătate lista medicamentelor pentru care datorează contribuția.

Într-adevăr, nu toți producătorii de medicamente participă la programele naționale de sănătate, însă din analiza tuturor prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 rezultă că nu calitatea de producător de medicamente atrage după sine plata taxei, ci calitatea de deținător al autorizației de punere pe piață a medicamentelor, și nu numai pentru medicamentele incluse în programele naționale de sănătate, ci pentru toate medicamentele a căror contravaloare este suportată din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății.

3. Obligația subiecților menționați în precedent, respectiv plata contribuției datorate de aceștia, este una trimestrială (contribuția trimestrială) și se calculează prin aplicarea unui procent „p” asupra valorii „**consumului de medicamente**” suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății, **consum aferent vânzării fiecărui plătitor** (deținător de autorizație de punere pe piață a medicamentelor), potrivit art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011.

III. În ceea ce privește critica autoarelor prezentei excepții de neconstituționalitate, precum și opinia instanței de judecată exprimată în Dosarul nr. 1.329D/2012, referitoare la faptul că formula de calcul privind taxa de clawback include și taxa pe valoarea adăugată, Curtea reține că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 și în mod special cele referitoare la modul de calcul al contribuției respective au fost modificate și completate astfel:

— prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniile sănătății și protecției sociale, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 860 din 7 decembrie 2011, s-a introdus art. 31, care prevede, printre altele, la alin. (5) că „*Prin valoarea vânzării (...) se înțelege valoarea medicamentelor suportate, potrivit legii, din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății, care include și taxa pe valoarea adăugată*”;

— Ordonanța Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 24 august 2012, care la art. 7 din secțiunea a 2-a — *Reglementări privind contribuția trimestrială prevăzută de Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății prevede în mod explicit că formula de calcul nu include și taxa pe valoarea adăugată*, revenind la soluția legislativă anterioară modificării aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2011.

Având în vedere că susținerile în prezenta excepție de neconstituționalitate vizează numai Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 și în mod special art. 1 și art. 3, rămâne ca instanța de judecată investită cu soluționarea cererilor de anulare a unor notificări comunicate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 să facă aplicarea corectă a prevederilor art. 3 al acesteia.

La momentul soluționării prezentei excepții de neconstituționalitate, Curtea constată că autoarele acesteia nu dovedesc niciun interes în a ataca prevederile art. 31 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011, acestea nefiind aplicabile în cauză.

IV. Având în vedere cele arătate, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 și în mod special ale art. 1 și art. 3 criticate în speță vizează probleme ce țin de modul de interpretare și aplicare a legii la cauzele deduse judecării, aspect ce excedează competenței instanței de contencios constituțional, urmând ca excepția de neconstituționalitate să fie respinsă ca inadmisibilă.

În consecință, rămâne ca instanța de judecată să facă interpretarea și aplicarea legii în cauzele deduse judecării acesteia, ținând cont de dispozițiile legale aplicabile acestora, în limitele investirii, în conformitate cu prevederile constituționale și convenționale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, excepție ridicată de Societatea Comercială Labormed Pharma — S.A., cu sediul în București, și de Societatea Comercială Ozone Laboratories Pharma — S.A., cu sediul în București, în dosarele nr. 3.033/2/2012 și nr. 3.034/2/2012 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, precum și pentru modificarea art. II din Legea nr. 115/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator

Prin Legea nr. 115/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator au fost aduse o serie de modificări și completări Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare, cu efecte începând de la data de 1 octombrie 2012, respectiv 9 ianuarie 2013. Intervenția legislativă a avut în vedere ca aceasta să producă efecte după data intrării în vigoare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, corelările fiind realizate în raport cu acest act normativ.

Având în vedere însă că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2012 privind modificarea art. 81 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, aprobată prin Legea nr. 206/2012, intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă a fost prorogată până la data de 1 februarie 2013 și că, totodată, noul Cod de procedură civilă, în urma republicării, a fost renumerotat, este necesară corelarea textelor de trimitere din Legea nr. 192/2006, cu modificările și completările ulterioare, cu norma la care se trimite conținută în noul Cod de procedură civilă. Neadoptarea, în regim de urgență, a măsurilor propuse prin prezenta ordonanță de urgență poate genera dificultăți sau chiar blocaje în aplicarea de către instanțe a legii, cu consecințe negative de ordin procedural în activitatea de judecată.

Totodată, este necesară amânarea intrării în vigoare a art. 60¹ din Legea nr. 192/2006, cu modificările și completările ulterioare — articol care conține cea mai semnificativă modificare adusă prin Legea nr. 115/2012, constând în introducerea obligativității în anumite cazuri și condiții a unei etape de informare cu privire la beneficiile medierii —, astfel încât acesta să intre în vigoare concomitent cu noul Cod de procedură civilă (1 februarie 2013).

Apreciindu-se că scopul etapei de informare obligatorie nu se va realiza deplin doar prin stabilirea, ca sancțiune, a amenzii judiciare, Consiliul Superior al Magistraturii a solicitat înlocuirea acestei sancțiuni cu aceea a inadmisibilității cererii de chemare în judecată în cazul în care părțile implicate în litigiu nu au urmat, anterior introducerii acțiunii, etapa de informare cu privire la avantajele medierii. Textul legal care instituie obligația de informare trebuie să intre în vigoare odată cu cel care instituie sancțiunea în cazul nerespectării obligației.

Având în vedere că aspectele mai sus menționate vizează satisfacerea unui interes public și constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată, impunând adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 22 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Dacă legea nu prevede altfel, părțile, persoane fizice sau persoane juridice, sunt obligate să participe la ședința de informare privind avantajele medierii, inclusiv, dacă este cazul, după declanșarea unui proces în fața instanțelor competente, în vederea soluționării pe această cale a conflictelor în materie civilă, de familie, în materie penală, precum și în alte materii, în condițiile prevăzute de lege.”

2. La articolul 2, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(11) Dovada participării la ședința de informare privind avantajele medierii se face printr-un certificat de informare eliberat de mediatorul care a realizat informarea. Dacă una dintre părți refuză în scris participarea la ședința de informare, nu răspunde invitației prevăzute la art. 43 alin. (1) ori nu se prezintă la data fixată pentru ședința de informare, se întocmește un proces-verbal, care se depune la dosarul instanței.

(12) Instanța va respinge cererea de chemare în judecată ca inadmisibilă în caz de neîndeplinire de către reclamant a obligației de a participa la ședința de informare privind medierea, anterior introducerii cererii de chemare în judecată, sau după declanșarea procesului până la termenul dat de instanță în acest scop, pentru litigiile în materiile prevăzute de art. 60¹ alin. (1) lit. a)—f).”

3. La articolul 59, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Părțile acordului de mediere se pot înfățișa la instanța judecătorească pentru a cere, îndeplinind procedurile legale, să se dea o hotărâre care să consfințească înțelegerea lor. Competența aparține fie judecătoriei în a cărei circumscripție își are domiciliul sau reședința ori, după caz, sediul oricare dintre părți, fie judecătoriei în a cărei circumscripție se află locul unde a fost încheiat acordul de mediere. Hotărârea prin care instanța încuviințează înțelegerea părților se dă în camera de consiliu și constituie titlu executoriu în condițiile legii. Dispozițiile art. 438—441 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.”

4. La articolul 60¹ alineatul (1), literele f) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„f) în litigiile civile a căror valoare este sub 50.000 lei, cu excepția litigiilor în care s-a pronunțat o hotărâre executorie de deschidere a procedurii de insolvență, a acțiunilor referitoare la registrul comerțului și a cazurilor în care părțile aleg să recurgă la procedura prevăzută la art. 1.013—1.024 sau la cea prevăzută la art. 1.025—1.032 din Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

g) în cazul infracțiunilor pentru care retragerea plângerii prealabile sau împăcarea părților înlătură răspunderea penală, după formularea plângerii, dacă făptuitorul este cunoscut sau a fost identificat, iar victima își exprimă consimțământul de a participa la ședința de informare împreună cu făptuitorul; dacă victima refuză să participe împreună cu făptuitorul, ședința de informare se desfășoară separat.”

5. La articolul 60¹, alineatul (2) se abrogă.

6. După articolul 60¹ se introduce un nou articol, articolul 60², cu următorul cuprins:

„Art. 60². — (1) Procedura de informare, incluzând și formalitățile pentru convocarea părților, nu poate depăși 15 zile calendaristice. Prevederile art. 2.532 pct. 7 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Acceptarea participării sau participarea la ședința de informare nu constituie o recunoaștere a dreptului ce ar face obiectul litigiului și nu întrerupe cursul prescripției.”

7. La articolul 63, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 63. — (1) În cazul în care litigiul a fost soluționat pe calea medierii, instanța va pronunța, la cererea părților, cu

respectarea condițiilor legale, o hotărâre, dispozițiile art. 438—441 din Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplicându-se în mod corespunzător.”

Art. II. — Termenul prevăzut la art. II din Legea nr. 115/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 9 iulie 2012, referitor la intrarea în vigoare a dispozițiilor art. 60¹ din Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 1 februarie 2013.

Art. III. — Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență referitoare la sancțiunea inadmisibilității cererii de chemare în judecată se aplică numai proceselor începute după intrarea acesteia în vigoare.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul justiției,

Mona Maria Pivniceru

București, 12 decembrie 2012.

Nr. 90.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru completarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2009

privind unele măsuri în vederea implementării programului „Prima casă” și adoptarea unor măsuri în vederea îmbunătățirii condițiilor de derulare a programului „Prima casă”

Având în vedere că:

— actele normative care reglementează programul „Prima casă” impun obligativitatea achiziționării unei singure locuințe în cadrul programului și nu prevăd la acest moment posibilitatea exprimării acordului Ministerului Finanțelor Publice și finanțatorului, proporțional cu procentul de garantare, cu privire la solicitările unor beneficiari ai programului constând în acordarea permisiunii de a schimba sau de a achiziționa o altă locuință decât cea achiziționată inițial în cadrul programului, în virtutea garanției din partea vânzătorului pentru viciile ascunse ale locuinței ori provocării unor daune locuinței, ca urmare a producerii unui risc asigurat, de natură a o face improprie utilizării potrivit destinației;

— perioada mare de timp pentru care se acordă creditul, de maximum 30 de ani, în care pot interveni situații a căror soluționare necesită acordul Ministerului Finanțelor Publice în calitate de titular al dreptului de ipotecă;

— întrucât au fost formulate numeroase solicitări de către beneficiari, în sensul exprimării acordului Ministerului Finanțelor Publice, în calitate de titular al dreptului de ipotecă legală, pentru efectuarea unor lucrări de intervenție asupra locuințelor achiziționate în cadrul programului (42 scrise și foarte multe telefonice), respectiv pentru înlocuirea obiectului finanțării garantate (45 de solicitări datorate incendiului din Confort City);

— apreciind că această inițiativă legislativă este justificată de stringența creării unui temei legal în vederea soluționării cererilor formulate de către beneficiarii programului;

— întrucât neadoptarea unor măsuri imediate, prin ordonanță de urgență, ar conduce la reale dificultăți în ceea ce privește rambursarea ratelor creditelor de către beneficiari, cu influențe negative asupra derulării prudente și eficiente a garanțiilor acordate de stat în cadrul programului „Prima casă”;

— ținând cont de faptul că toate aceste aspecte vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — La articolul 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2009 privind unele măsuri în vederea implementării programului „Prima casă”, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 4 iunie 2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 368/2009, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (7⁵) se

introduc șapte noi alineate, alineatele (7⁶)—(7¹²), cu următorul cuprins:

„(7⁶) Prin excepție de la prevederile alin. (7), (7¹) și (7²), Ministerul Finanțelor Publice și finanțatorul, proporțional cu procentul de garantare, își pot exprima acordul cu privire la novarea obiectului garanției, în cazul în care locuința achiziționată inițial în cadrul Programului este improprie cerințelor de locuit ale unei persoane sau familii datorită unor vicii ascunse ori provocării unor daune asupra locuinței, ca urmare a producerii unui risc asigurat, de natură a o face improprie utilizării potrivit destinației, cu respectarea normelor de implementare ce vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului și cu condiția ca valoarea noii locuințe dobândite de către beneficiar, astfel cum a fost evaluată în condițiile legii, să fie cel puțin egală cu valoarea creditului contractat, la care se adaugă valoarea avansului.

(7⁷) În cazul rezoluțiunii în condițiile legii a contractului de vânzare-cumpărare a locuințelor achiziționate, ca efect al garanției contra viciilor ascunse ale bunului vândut, beneficiarul poate achiziționa o a doua locuință în cadrul Programului, cu condiția stingerii creditului contractat inițial în cadrul Programului.

(7⁸) În cazul provocării unor daune asupra locuinței, ca urmare a producerii unui risc asigurat, de natură a o face improprie utilizării potrivit destinației, beneficiarul va putea achiziționa o a doua locuință în cadrul Programului, cu condiția stingerii creditului contractat inițial în cadrul Programului. Prin *locuință improprie utilizării* în sensul Programului se înțelege locuința afectată de daune constatate și evaluate la o valoare de cel puțin 50% din valoarea creditului acordat inițial.

(7⁹) În situația prevăzută la alin. (7⁸), dacă beneficiarul solicită continuarea contractului de credit, cu novarea obiectului garanției, potrivit alin. (7⁶), Ministerul Finanțelor Publice și finanțatorul, în calitate de cesionari/beneficiari ai drepturilor de despăgubire provenite din polița de asigurare a locuinței devenite improprie utilizării, își pot exprima acordul cu privire la cesionarea sumelor provenite din plata drepturilor de despăgubire de către asigurator, în vederea achiziționării unei noi locuințe în cadrul Programului. Valoarea noii locuințe dobândite de către beneficiar, astfel cum a fost evaluată în condițiile legii, trebuie să fie cel puțin egală cu valoarea creditului contractat, la care se adaugă valoarea avansului.

(7¹⁰) În baza contractului de garantare novat, se radiază ipoteca în favoarea statului și a finanțatorului, privilegiul finanțatorului, precum și interdicțiile de înstrăinare și grevare cu sarcini instituite conform alin. (7) asupra imobilului achiziționat inițial în cadrul Programului, iar asupra imobilului dobândit ulterior, prin efectul novației prevăzute la alin. (7⁶), se instituie în favoarea

statului român, reprezentat de Ministerul Finanțelor Publice, precum și în favoarea finanțatorilor, proporțional cu procentul de garantare, un drept de ipotecă legală de rangul I până la finalizarea procedurii de executare silită asupra imobilului care face obiectul garanției, potrivit legii, cu interdicția de înstrăinare a locuinței pe o perioadă de 5 ani și interdicția de grevare cu sarcini a acesteia pe toată durata garanției. Condiția referitoare la rangul dreptului de ipotecă trebuie să fie îndeplinită până la momentul formulării cererii de plată a garanției de către finanțator. În cazul primirii de către finanțator a comunicării respingerii cererii de plată a garanției de la Fondul Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii S.A. — I.F.N., în temeiul contractului de garantare, finanțatorul are dreptul să înscrie în cartea funciară ipoteca legală conform dispozițiilor Codului civil, concomitent cu radierea din cartea funciară a ipotecii legale instituite în favoarea statului român.

(7¹¹) Prin excepție de la prevederile alin. (7), (7¹) și (7²), Ministerul Finanțelor Publice și finanțatorul, proporțional cu procentul de garantare, își pot exprima acordul cu privire la lucrările de intervenție și/sau extindere, pentru care este necesară emiterea autorizației de construire, privind imobilul ipotecat, incluzând spre exemplificare, dar fără a se limita la acestea, dezmembrări, extinderi, modificări structurale, modificări ale destinației părților comune, precum și orice alte modificări care, deși nu necesită obținerea unei autorizații de construire, se înscriu în cartea funciară. Beneficiarii Programului au obligația de a efectua orice lucrare de intervenție și/sau extindere în condițiile legii și de a efectua înregistrările corespunzătoare în cartea funciară și sub condiția extinderii ipotecii asupra ameliorațiilor efectuate, ulterior instituirii ipotecilor.

(7¹²) În cazul rambursării anticipate a finanțării înainte de expirarea termenului de 5 ani, interdicțiile de înstrăinare prevăzute la alin. (7), (7¹), (7²) și (7¹⁰) se radiază în condițiile legii.”

Art. II. — În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se modifică și se completează în mod corespunzător prevederile Hotărârii Guvernului nr. 717/2009 privind aprobarea normelor de implementare a programului „Prima casă”, cu modificările și completările ulterioare.

Art. III. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2009 privind unele măsuri în vederea implementării programului „Prima casă”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 4 iunie 2009, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Florin Georgescu

Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,

Daniel Chițoiu

București, 18 decembrie 2012.

Nr. 94.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea doamnei Natalia Elena Intotero
din funcția de secretar de stat la Departamentul
pentru Românii de Pretutindeni**

În temeiul art. 15 lit. a) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 5 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 27/2010 privind organizarea și funcționarea Departamentului pentru Românii de Pretutindeni, cu modificările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Natalia Elena Intotero se eliberează din funcția de secretar de stat la Departamentul pentru Românii de Pretutindeni.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 21 decembrie 2012.

Nr. 539.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru exercitarea atribuțiilor de secretar de stat la
Departamentul pentru Românii de Pretutindeni**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Alina Veronica Hagima exercită, cu caracter temporar, atribuțiile de secretar de stat la Departamentul pentru Românii de Pretutindeni, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 27/2010 privind organizarea și funcționarea Departamentului pentru Românii de Pretutindeni, cu modificările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 21 decembrie 2012.

Nr. 540.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	205	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	450	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	50 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

